

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ.*)

ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΑ.

Κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς εἰς τὸ Δημόσιον ἐμφάνισιν ἡ Κλειὼ ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ φιλοξενήσῃ σπουδαίαν περὶ Πνευματισμοῦ πραγματείαν, μετὰ χάριτος ἅμα καὶ ἐμβριθείας ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου κυρίου Ἀ. Ρ. Ραγκαβῆ γεγραμμένην. Παράλληλως πρὸς τὰ τότε συζητηθέντα ἐπιχειρῶ νὰ συναφομοιώσω ὀλίγας τινὰς σημειώσεις μου περὶ παράπλησιον τινὸς θέματος, προωρισμένου συγχρόνως νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐρμηνείαν τῶν δύο παρατεθειμένων εἰκόνων, ὧν ἡ πρώτη αὕτη παρίστησι τὴν κατὰ τὸν θάνατον ἀναγέννησιν τῆς ψυχῆς σύμφωνα πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ γνωστοῦ Ἀμερικανοῦ ἱατροῦ Δάβρις. Κατὰ ταύτην πρεσβυτίς τις ἀποθνήσκει, ἡ δὲ ψυχὴ τῆς ἐν μορφῇ ὠράας νεαρᾶς κόρης ἀφίπταται εἰς τὸν αἰθέρα ἀόρατος καὶ αἶσλος διὰ τοὺς περικυκλοῦντας τὸ ἀποθνήσκον σῶμα οἰκείου.

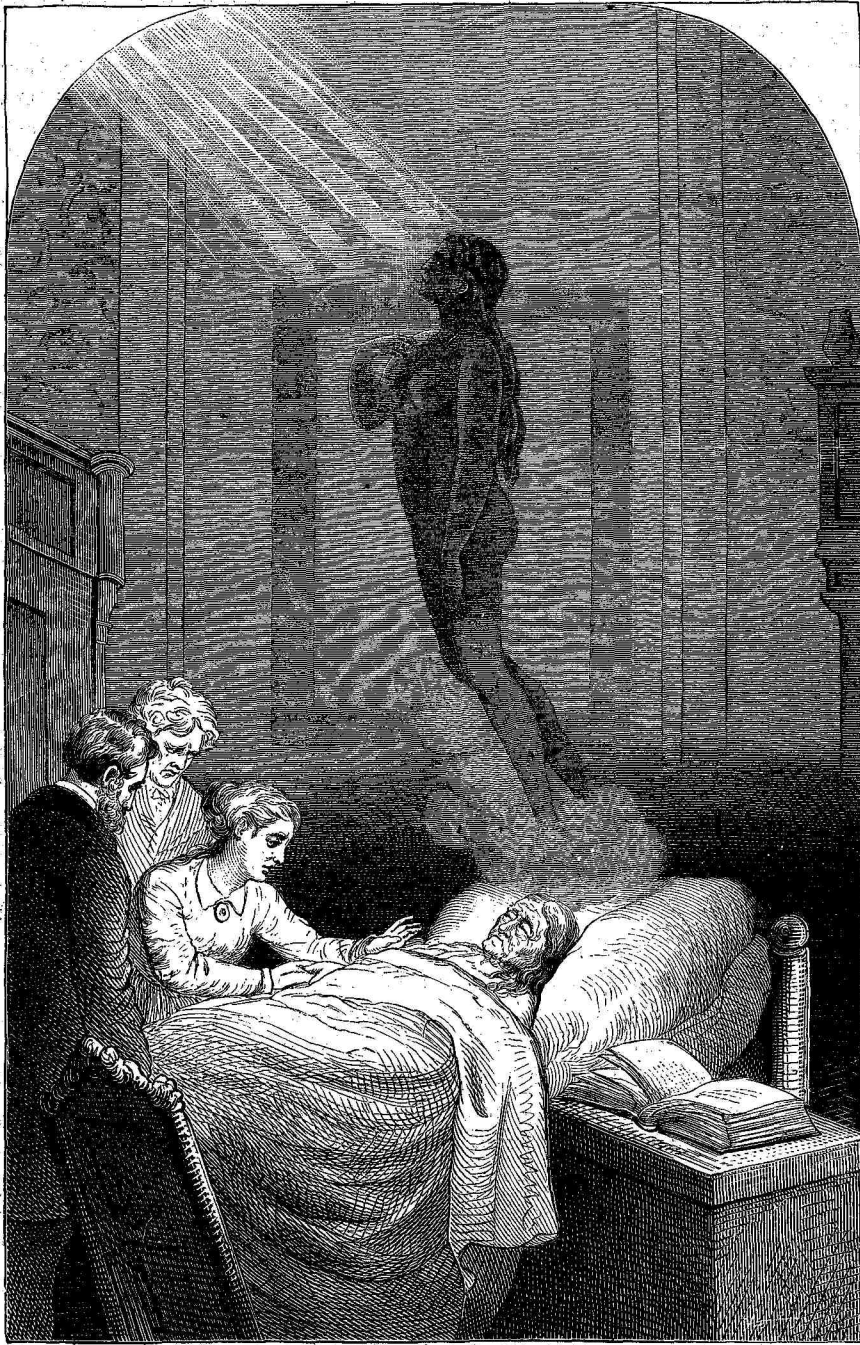
Δύναται τις βεβαίως νὰ σκέπτηται κατὰ τὸ δοκοῦν περὶ τῆς ἀθανασίας, ἀλλ' ἡ εἰκὼν αὕτη, ἥτις ἐκ πρώτης ὀψεως ἐκπλήττει τὸν θεώμενον, δίδει ἅμα καὶ ἀφόρμην σκέψεων τινων, ἃς ἡ σοφία τοῦ ὕλισμοῦ ἀναμφιβόλως οὐδ' ὄνειρεύεται, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποκηρύξῃ ἢ ν' ἀνασενῶσῃ πάντῃ ἀδυνατεῖ.

Ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ ἰδίᾳ ἐπικρατῶν ὕλισμος θεωρεῖται ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς νοσηρὰ τις τοῦ πνεύματος ἀπο-

πλάνησις ἢ τοῦλάχιστον ἐκτρώμα τῆς ἐπιστήμης δυσειδές. Ἐν ταῖς ἄλλαις τῆς Εὐρώπης χώραις, καὶ μάλιστα ἐν Γερμανίᾳ, ἐπομένως δὲ κατὰ λόγον πολλῶ δικαιοτέρον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἑλλάδι, διὰ τοῦ πνευματισμοῦ ἐννοοῦμεν τὰ αὐ-

τοκίνητα τραπέζια, τὰ ἐναντίον τῶν νόμων τῆς βαρύτητος καὶ τῆς λογικῆς εἰς ὕψος ἀπροεδιόριστον αἰωρούμενα σκεύη, τὰ αὐτομάτως καὶ παρὰ δόξω παίζοντα μουσικὰ ὄργανα, τοὺς παρὰ προσδοκίαν καὶ μετὰ Χριστὸν προφητεύοντας καὶ μαντεύοντας μεσάζοντας καὶ τὰ τοιαῦτα τερατολογήματα. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα δὲν εἶνε πλέον πράγματα, εἰς ἃ δύναται ν' ἀσχοληθῇ πᾶς τις ὅσον-δήποτε μεμορφωμένος ἄνθρωπος, κατεδικάσθησαν δὲ ἀπὸ πολλοῦ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν μεταγενεστέρων συνηγόρων καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος διδασκάλων τοῦ πνευματισμοῦ. Ὁ πνευματισμὸς, περὶ οὗ ἐν Ἀμερικῇ ἐγράφησαν καὶ γράφονται ἑκατοντάδες βιβλίων, κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ ὁποίου κυκλοφοροῦσι τσαυτὰ περιοδικὰ φύλλα, καὶ εἰς ὃν πιστεύουσιν ἑκατομμύρια πεφωτισμένων ἀνθρώπων, οὐδὲν ἔχει πλέον τὸ κοινὸν μετὰ τῶν ταχυδακτυλογρικῶν δεισιδαιμονιῶν φανατικοῦ καὶ πεπλανημένου ὄχλου, ὃν καὶ μό-

νον ἀνεδεμάτισεν ἀπὸ πολλοῦ ἡ τῆς Κλειοῦς Ματαιότης, ἀλλ' εἶνε ἡγέτης ἀγῶνος κατὰ τῆς ἀπιστίας τοῦ ὕλισμοῦ, πολέμου κατὰ τῶν ἀπελπιστικῶν διδασμάτων τῆς παρανοουμένης ἐπιστήμης καὶ τῶν ἀπεχθῶν προλήψεων. Ὁ πνευ-

Ἡ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ.

*) Σ. Σ. Κ. Οἱ Ἀναγνώσται ἡμῶν ἐνθυμοῦνται τὴν μακρὰν περὶ πνευματισμοῦ πραγματείαν τοῦ παρ' ἡμῶν ἀξιοτίμου κυρίου Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβῆ, συγκατατεθέντος νὰ κοσμήσῃ τὰς πρώτας τῆς Κλειοῦς σελίδας διὰ πρωτοτύπου ἄρθρου καὶ πολλὰς νὰ ἐνθαρρύνῃ ἡμᾶς. Ἐπίλογον τῆς διατριβῆς ἐκείνης ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Ραγκαβῆς ἐν τῷ καλῷ τοῦ Πειραιῶς Ἀπόλλωνι διὰ τῆς ἀνω ἐπιγραφῆς, ἣν καὶ ἡμεῖς παρελάβομεν φιλοξενούντες τὰ ἀνωτέρω περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.